

CUM I-AM CUNOSCUȚ
PE KLAUS IOHANNIS,
DAN BARNA, TRAIAN
BĂSESCU ȘI ION
ILIESCU

GEORGE SIMION

LETRAS
Scrise. Publică.

CUPRINS

Sunt câmpiile noastre, și munții tot ai noștri.....	5
Cum am crescut.....	15
O republică mică condusă de oameni mici	22
Subteranele puterii	35
Marșul Centenarului.....	40
Renaștem din resturi împrăștiate în istorie.....	49
Cum a fost în prima luptă.....	53
UDMR, ciuma verde: cum era să fiu omorât.....	63
Cât de libere sunt niște alegeri “democratice”?	76
Românii din exil.....	79
Viziune!.....	85
Ce avem de făcut? LUPTA!.....	89

SUNT CÂMPIILE NOASTRE ȘI MUNȚII TOT AI NOȘTRI

Acum zece ani, îi duceam lumânări „părintelui spiritual” al republicii post-decembriste ROMÂNIA, Ion Iliescu, de ziua lui de naștere. Acolo intuiam eu, la vârsta de 22 de ani, că este originea răului abătut asupra acestei palme de pământ. După sute de cărți citite, mii de călătorii făcute și zeci de mii de oameni pe care i-am cunoscut de atunci, am ajuns să împart vina în două: un sistem bolnav, anti-național, care nu face decât să îi blocheze și să îi elimine pe cei care i se opun, pe de o parte, și incapacitatea noastră de a ne uni și de a vedea dincolo de perdelele de fum aruncate de sistem, pe cealaltă parte. Nu ne mai suntem propriii noștri stăpâni, cam de mult, iar legăturile cu pământul și cu cerul ne sunt tăiate intenționat. *Am ajuns slabi, și de aia ne conduc alții*, ar spune Adi, un prieten care cântă hip-hop.

Dezastrul din politica românească nu a început cu alegerile din 2016, nici cu Dragnea și nici cu Uniunea Social Liberală, în 2011. A început cu neaplicarea lustrației în primele mandate legislative după Revoluția din 1989. Prima echipă de lideri postceaușiști care au dat tonul "noului" sistem politic erau, așa cum zicea și vechiul kominternist Brucan, oameni politici cu experiență, care cunoșteau "mersul trenurilor" și care se

aflau în gară atunci când a sosit trenul Revoluției. Iar puterea reală, din ce în ce mai camuflată, a rămas în continuare la ei, oameni fără țară, fără idealuri, doar cu misiuni.

Partidele politice din România sunt aceleași, în ultimii 30 de ani, care au produs dezastrul: românii au luat drumul exilului, ne-au vândut bogățiile subsolului pe nimic, ne-au ras pădurile, agricultura și mineritul s-au prăbușit, ciobanii nu au unde să-și pască turmele, iar țăraniii își dau laptele la porci, suntem furați la gaz și curent electric, nu avem autostrăzi, presa este intoxicată de propagandă, încă nu avem locuri în spitale pentru mării arși, nu ne cinstim eroii și istoria, nu susținem capitalul românesc, nu ne sprijinim sportivii, artiștii, olimpicii sau inventatorii și ne-am rupt de valorile istorice pe care s-a clădit națiunea română.

Ca să fac un inventar, cu siguranță nu exhaustiv, după 30 de ani de „reformă”, România, republica celor 41 de județe din prezent:

1. Aproape a încetat să mai aibă vreo formă de suveranitate, aceasta reducându-se doar la funcția de prelevare fiscală. Este un stat captiv unui sistem de clică politică manipulabil de către forțe cu capabilități superioare intelectuale, organizatorice, cu voință comercială sau națională.
2. Suntem singura națiune fără proiect de țară, aspect care pune în pericol în fiecare zi resursa umană, industrială, energetică, culturală, agricolă.

3. Cetățenii români sunt siliți să plece *în bejenie în masă* din țară, ca în condiții de război, românii fiind a doua comunitate națională pusă pe drumuri după sirieni.
4. Avem cei mai săraci salariați din Europa, fiind a doua cea mai săracă țară din U.E., cu o rată a sărăciei aproape dublă față de medie.
5. Cetățenii de etnie română sunt discriminați pe criterii etnice chiar în inima României.
6. În momentul de față statul nu mai are aproape nicio pârghie de acțiune suverană în economie, educație, administrație.
7. Din cauza neglijării criminale a infrastructurii și a relei politici fiscale, provinciile României sunt mai separate ca oricând. Astăzi, Cluj-Napoca este mai conectat la Budapesta decât la București, iar trenul de la București la Buzău merge mai încet decât în Al Doilea Război Mondial. Avem cea mai mare mortalitate pe șosele din Europa.
8. Țăraniii sunt în pragul extincției prin vânzarea terenurilor către speculatori, prin lipsa utilajului agricol, lipsa completă de susținere a producției asociative și a gospodăriei țărănești, a emigrației masive. După 45 de ani de comunism și 30 de ani de tranziție haotică și agresivă, țăraniii sunt pe cale de dispariție în România. Din datele noastre, mai bine de jumătate din cele 4 milioane de familii de țărani din 1989, au dispărut.

9. Familia, stâlp al statului, al ordinii sociale, este supusă unei agresiuni fără precedent, neîntâlnită nici în epoca comunistă, atunci când țăranimea și familia erau considerate cele mai anticomuniste elemente, alături de clerici și intelectuali.
10. Maternitatea se află într-un grav impas. Mama nu mai este sigură că își vrea pruncii, avem cea mai mare rată a avorturilor din U.E. și, când și-i acceptă, are cele mai puține mijloace de a și-i apăra. Avem cea mai mare mortalitate infantilă din U.E.
11. Economia este profund dezechilibrată, departe de potențial și configurată să contribuie la produsul național brut al altora. Practic, România are o economie de război, de pradă, fiind principalul motiv pentru care mai bine de jumătate din forța de muncă a emigrat în ultimii 25 de ani, în cadrul celui mai amplu proces de părăsire a unei țări europene înregistrat în epoca modernă!
12. Avem cei mai slabi indicatori la sănătate din U.E. în aproape toate categoriile. În special mortalitatea infantilă, mortalitatea la naștere, rata TBC etc. Sistemul nostru sanitar este construit în disprețul actului medical.
13. Orașele noastre sunt un haos arhitectural și în pragul blocajului circulației mărfurilor și persoanelor. Satele sunt desfigurate stilistic sau foarte îmbătrânite, părăsire.

14. Comunitățile istorice din jurul granițelor se află în diferite faze de degradare a identității naționale, fiind puternic agresate în Ucraina, Serbia, Ungaria, Grecia, Bulgaria. Totodată, sunt neglijate în Albania, Croația, Macedonia, Federația Rusă, Kazahstan. Proiectele din România destinate acestora sunt suprabirocratizate, gestionate de structuri dominate de incompetență, sau inexistente.
15. Pe relația cu Basarabia după 30 de ani de la Podul de Flori de pe Prut încă nu avem interconectarea principalelor elemente de infrastructură. Televiziunea Română nu este disponibilă la liber în R. Moldova, nici radioul public, iar principala limbă din audiovizual este limba rusă. Nu există o piață integrată a forței de muncă, iar o bună parte dintre basarabeni se raportează la România ca la o trambulină către Vest. În zone importante din Basarabia, România are un prestigiu scăzut.
16. Din punct de vedere al respectului internațional, România este percepută ca o remorcă a marilor puteri europene.

Dureroasă trecere în revistă! Și mai dureros este să mergi în campanie prin satele și orașele de azi ale românilor, cu un proiect prin care să redai speranța oamenilor și să găsești o populație îmbătrânită, care nu mai vrea nimic, care nu înțelege pentru ce a trudit și nu mai are încredere în nimeni. Sunt părinții și bunicii

noștri, care își văd munca de o viață distrusă și care, ca noi toți, nu își mai găsesse SENSUL.

Nu am fost întotdeauna așa! Constantin Brâncoveanu a avut abilitatea de a ține în echilibru relațiile cu marile puteri ale vremii, dar asigurând totodată prosperitate pentru Țară și dăinuire pentru neam. Brâncoveanu avea propriul favorit la Marea Poartă de la Istanbul. Un alt exemplu: statul albanez modern a fost creat prin intervenția statului român, având populația aromânească din zonă ca argument vital. Ne mai bucurăm doar când străinii ne spun de Mircea Eliade, Tristan Tzara, Helmuth Duckadam și Dacia 1300, ca în cazul președintelui Consiliului European, polonezul Donald Tusk. Doamne-fereste să spunem noi asta, că imediat suntem catalogați drept extremiști, patriotarzi, protocroniști și câte și mai câte! Românii nu au voie să se mândrească cu cine sunt!

Eram la bunicii mei, în satul Răchitosu, comuna Garoafa din Vrancea în 1996 când l-am convins pe tataia să voteze cu „Cheia”¹. Aveam 10 ani și veneam de la București cuprins de febra schimbării. Regretatul meu bunic s-a certat cu tot satul pentru mine, ca să facă „alegerea corectă”: să voteze Emil Constantinescu. Constantinescu a eșuat lamentabil, dezamăgind un număr important de populație. Nu am mai apucat să îmi cer scuze de la tataia, nici nu cred că a pus la suflet episodul. Dar pentru mine a fost prima dezamăgire, la nivelul

---

¹ așa-numita „dreaptă”, alianța CDR condusă de Emil Constantinescu, dominată de PNT-CD, din guvernarea 1996-2000

politicii. Dacă îți asumi o luptă, o duci până la capăt, nu te vați penibil că te-a înfrânt sistemul!

Cine e, în fond, sistemul ăsta? Indiferent de orientarea politică, în spațiul public există un consens cel puțin ciudat în abordarea temelor de interes major și mai ales în neabordarea lor! O pătură mică de privilegiați țin departe de procesul de decizie marea parte a populației, iar rezultatele se văd. Singura preocupare: păstrarea privilegiilor și a stării de fapt actuale.

Destrămarea blocului sovietic nu a dus la o restaurare a ordinii și valorilor noastre istorice. Deși au existat condamnări formale, urmașii blocului comunist și neocomunist conduc în continuare într-un mod netransparent, fără respect pentru democrație și stat de drept. Pârghiile economice, administrative, mediatice și politice sunt în mâna unui cerc privilegiat, accesul fiind interzis pentru oamenii și grupurile cu principii și cauze profund morale, cum mă consider pe mine și cum cred că sunteți și voi, cei care citiți aceste însemnări.

Bătrânul bolșevic Iliescu nu a făcut decât să ducă mai departe republica instalată cu forța de tancurile sovietice, vopsindu-se în 1989 în democrat. El a refuzat Reîntregirea țării. Ei nu au fost în stare să îl dea jos pașnic pe Ceaușescu și au creat o baie de sânge în decembrie 1989. Dintre toate țările blocului socialist, prin încăpățânarea de a fi independenți și suverani, ne-am ales cu o conducere și mai supusă Moscovei decât în epoca lui Ceaușescu. Doar că, de data asta, nu s-au menținut la

putere prin forța tancurilor, ci prin manipularea opiniei publice. Nu am cum să îi reproșez mamei mele că s-a numărat printre cei 85% dintre românii care l-au votat, democratic chipurile, pe Iliescu în 1990, dar îmi vine greu să înțeleg cum nu vede că televiziunile de azi mimează pluritatea de opinii precum o făcea odinioară TVR-ul de stat.

Cetățenii republicii Iliescu-Brucan, prin primitivismul liderilor, au fost ținuți ani buni departe de lumea civilizată, o lume care și ea, la rândul ei, este în acești ani la un pas de autodistrugere. Am fost ultima țară care a semnat un tratat cu URSS, înainte ca această entitate să își dea obștescul sfârșit. Moluștele din vârful instituțiilor statale au mers cu "Occidentul" doar pentru că așa se trasase noua hartă a lumii și, de data asta, nu am mai căzut 90% sub dominație rusească, ca în cazul vestitului bilețel de la Yalta schimbat între Churchill și Stalin.

Eu am satisfacția morală că atunci când am putut face ceva, am făcut. Din 3 martie 2009 greșosul pelerinaj la ziua lui Iliescu nu a mai avut loc public:

La aniversarea lui Ion Iliescu n-au mai fost prezenți liderii partidului, ca altădată, ci "Noii golani" care i-au amintit de "crimele" comise.

"Ești un criminal care va plăti pentru victimele de la Revoluție și Mineriade", a fost primirea de care a avut parte Ion Iliescu din partea unui grup de tineri la aniversarea venerabilei vârste de 79 de ani. Pentru a nu-i strica momentul festiv, sepepiștii au chemat întăriri de la Jandarmerie, care i-au înhățat

cu forța pe turbulenți. "Niste pușlamale plătite", niște "legionari", a găsit rapid explicația Iliescu, iar Năstase s-a oferit slugarnic să-i fie gardă de corp. Fastul de altădată de la petrecerea de 3 martie a lipsit cu desăvârșire, majoritatea liderilor pesediști uitând de sărbătorit.

A fost cumva amuzant, ca anul următor, pe 3 martie 2010, să fiu urmărit și ascultat toată ziua, întocmai ca pe vremea Securității, care nici ea nu s-a schimbat prea mult. Dar am revenit trei luni mai târziu, în iunie 2010, să îl confrunt pe Iliescu față în față, pentru că nu lansări de cărți ar trebui să facă criminalii neamului românesc ci, cât mai suntem și noi pe aici, să ajungă să plătească:

Evenimentul de lansare a cărții lui Ion Iliescu de la Bookfest a fost perturbat de un incident, câțiva tineri reprezentând grupul "Noii Golani", care au afișat mesaje împotriva acestuia, fiind îndepărtați de forțele de ordine ale complexului Romexpo, unul dintre ei fiind scos afară cu forța.

În debutul evenimentului organizat la Romexpo pentru lansarea cărții lui Ion Iliescu "După 20 de ani. 1989", în spațiul rezervat acestei manifestări au fost prezenți trei tineri care au arborat afișe contra fostului președinte pe care era scris: "Ion Iliescu căutat pentru furtul Revoluției din 1989". Ofițerii SPP care asigurau paza fostului președinte au îndepărtat foile, iar forțele de ordine de la Romexpo